

Sygn. akt V U 932/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant p.o. stażysty Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2018 r. w Kaliszu

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z 12 września 2017 r. i 18 października 2017 r. Nr (...)

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 12 września 2017 r. i 18 października 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. M. prawo do emerytury poczynając od (...).

UZASADNIENIE

Decyzjami z 12 września 2017 r. i z 20 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił K. M. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych żadnego okresu zatrudnienia albowiem wnioskodawca nie przedłożył dokumentu potwierdzającego taką pracę.

Odwołanie od każdej z powyższych decyzji złożył K. M. wnosząc o ich zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1976 - 95 jako okresu pracy w warunkach szczególnych. W toku postępowania odwoławczego, odwołujący powołał się dodatkowo na pracę w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie 1.05.1996 – 31.12.1998.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący K. M. urodzony (...), w okresie 8.03.1976 – 28.02.1995 był pracownikiem K. (...) Spółdzielni Pracy w K. Oddział w P. zatrudnionym na stanowisku kierowcy ciągnika a od 1 sierpnia 1976 r. – na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. W okresie 4.05.1978 – 3.05.1980, w którym odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po zakończeniu odbywania służby wojskowej, pracodawca od 3 maja 1980 r. ponownie zatrudnił odwołującego ale na stanowisku mechanika samochodowego. Od 1 lipca 1980 r. odwołującemu wskazane zostało

stanowisko kierowcy w transporcie ciężarowym bez określenia kategorii prowadzonego pojazdu. Dekretem z kwietnia 1981 r. pracodawca poczynając od 1 stycznia 1981 r. określił dla odwołującego zasady wynagrodzenia odpowiednie dla kierowców transportu bagażowego. Z dniem 1 maja 1985 r. pracodawca określił dla odwołującego zasady wynagrodzenia dla kierowców taboru ciężarowego wskazując w dekreście pojazd S. (...) i do rozwiązania stosunku pracy nie zmieniał mu tego stanowiska.

dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS, umowa o pracę, dekrety płacowe w aktach osobowych.

Odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki kierowcy wskazanych wyżej pojazdów. Samochód S. (...) był samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

dowód: zeznania świadków: B. J., J. G., zeznania odwołującego.

Pracodawca w dekretach płacowych oddzielnie określał stawki dla kierowców zatrudnianych w transporcie bagażowym i oddzielnie w transporcie ciężarowym. W przypadku wskazania transportu bagażowego, kierowca prowadził samochód dostawczy. W przypadku wskazania transportu ciężarowego, kierowanym samochodem był samochód ciężarowy marki S..

dowód: zeznania świadka B. J..

W okresie 1.05.1996 – 10.11.2000 odwołujący był zatrudniony w firmie P.P.H.U. (...) Z. K. w D. na stanowisku kierowcy.

dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS.

W powyższym okresie odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego. Najpierw była to S. (...) a później R. (...). Każdy z tych samochodów miał ładowność ok.40 ton. Odwołujący tymi pojazdami przewoził towary masowe na trasach pozamiejskich. Najczęściej były to trasy na (...) oraz na P.. Czas pracy odwołującego przy kierowaniu tymi pojazdami wyznaczały dopuszczalne normy czasu pracy kierowców.

dowód: zeznania świadków: R. K., M. K., zeznania odwołującego.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 25 lat 7 miesięcy i 4 dni.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom świadków Sąd dał również zeznaniom odwołującego oraz przedłożonemu w ZUS-ie świadectwu pracy oraz ujawnionym w postępowaniu odwoławczym dokumentom z akt osobowych w tym umowie o pracę i dekretem płacowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęły:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 .02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (dekrety płacowe, umowa o pracę, świadectwo pracy), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał bowiem co najmniej od 8 marca 1976 r. do 31 lipca 1976 r. pracę traktorzysty w transporcie, od 1 sierpnia 1976 r. do 3 maja 1978 r. pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, od 1 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1980 r., od 1 maja 1985 r. do 28 lutego 1995 r. – pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Taką samą pracę odwołujący wykonywał w okresie 1.05.1996 – 31.12.1998. Prace takie spełniały warunki wymienione w wykazie A dział VIII pkt. 2 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia jeżeli chodzi o pracę wykonywaną przy kierowaniu samochodem ciężarowym oraz w wykazie A dział VIII pkt 3 – w odniesieniu do pracy w charakterze traktorzysty. Każdą z tych prac odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi ponad 15 lat. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25 - letnim okresem ubezpieczenia i w chwili składania odwołania miał ukończony 60-ty rok życia.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.